

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Tos/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122013352
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8122013352.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Petra Tobiaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 01.02.2023 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného E. O. proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 33PP/28/2022 zo dňa 30.11.2022.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov uznesením sp. zn. 33PP/28/2022 z 30.11.2022 podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku a § 66 ods. 1 Tr. zákona zamietol žiadosť odsúdeného E. O. o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/10/2019 zo dňa 08.04.2019 vo výmere 3 rokov a trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/11/2018 zo dňa 26.04.2018 vo výmere 2 rokov 4 mesiacov.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený E. O. ihneď po jeho vyhlásení, ktoré do rozhodnutia sťažnostného súdu neodôvodnil.

Na podklade takto riadne a včas podanej sťažnosti odsúdeným ako osobou na to oprávnenou krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ môže podať sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Sťažnostný súd v prvom rade preskúmal procesný postup konajúceho súdu, ktorému niet čo vytknúť, keďže po nariadení verejného zasadnutia za účasti odsúdeného a jeho obhajcu vykonal dokazovanie v súlade s pravidlami stanovenými procesným predpisom, pričom obžalovanému umožnil, aby sa k svojej žiadosti vyjadril a umožnil mu aj predniesť argumentáciu, na základe ktorej by malo byť vyhovené jeho žiadosti o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

O zákonne vykonané dokazovanie konajúci súd potom opieral svoje skutkové zistenia, z ktorých vyvodil záver, že odsúdený E. O. svojím správaním nepreukázal splnenie materiálnych podmienok na podmieňané prepustenie. Tento záver oprel o hodnotenie odsúdeného z ústavu na výkon trestu, na základe ktorej skonštatoval, že správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu je skôr prispôbením sa podmienkam výkonu trestu ako prejavom výrazného polepšenia odsúdeného, keďže plnenie si svojich základných povinností vo výkone trestu je nevyhnutnou podmienkou ako samotnej adaptácie tak aj celého priebehu výkonu trestu odňatia slobody. Okrem toho poukázal i na doterajšie odsúdenia a aj vykonané tresty odňatia slobody, ktoré naňho nepôsobili dostatočne výchovne v tom smere, aby sa po prepustení z výkonu trestu vyhýbal páchaniu trestnej činnosti, o čom svedčí celkom 9 záznamov v registri trestov. V správaní odsúdeného teda nenastala žiadna taká zmena, ktorá by dovoľovala urobiť záver, že by sa od neho v tomto štádiu dalo očakávať, že povedie riadny v budúcnosti.

V súvislosti s prieskumom vecnej správnosti napadnutého výroku odsúdeným sťažnostný súd najmä prv uvádza, že v čase rozhodovania o žiadosti odsúdeného o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody bol odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/10/2019 zo dňa 08.04.2019 vo výmere 3 rokov, keďže trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov 4 mesiacov uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/11/2018 zo dňa 26.04.2018 vykonal dňa 08.10.2020.

Formálne podmienky podmienkového prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za prečin/zločin sú stanovené v § 66 ods. 1 písm. a), b) Tr. zákona, podľa ktorého osobu odsúdenú za prečin možno podmienkovo prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody po výkone jednej polovice/dvoch tretín uloženého nepodmienkového trestu odňatia slobody. V danom prípade to znamená výkon 3 rokov 2 mesiacov (jedna polovica z výkonu trestu odňatia slobody 2 rokov 4 mesiace a dve tretiny z výkonu trestu odňatia slobody 3 rokov), ktorá formálna podmienka bola splnená ku dňu 08.08.2021.

Následne sťažnostný súd posudzoval, či napadnutý výrok sťažovateľom je vecne správnym a zákonným. Vychádzal pritom z obsahu vykonaných dôkazov ako aj z dôvodov napadnutého uznesenia, z ktorých plynie, že zamietnutie žiadosti o podmienkové prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody sa opiera o nesplnenie materiálnych podmienok uvedených v § 66 Tr. zákona.

Záver konajúceho súdu, že u odsúdeného ide o prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu, považuje sťažnostný súd za zodpovedajúci vykonanému dokazovaniu. Z hodnotenia odsúdeného práve pre jeho správanie nemožno vyvodiť záver o výraznom polepšení sa tak, ako to predpokladá § 66 ods. 1 Tr. zákona. Ústav na výkon trestu odňatia slobody, kde odsúdený uložený trest vykonáva, sám konštatuje, že správanie odsúdeného je v prevažnej miere na požadovanej úrovni vo všetkých jeho sledovaných zložkách, avšak aj po premiestnení odsúdeného po vykonaní časti trestu dvoch rokoch z uloženého trestu evidujú u odsúdeného nedostatky, ktoré boli riešené v kompetencii pedagóga. Preto aj keď bol odsúdený počas výkonu trestu trikrát disciplinárne odmenený za dlhodobé pozitívne výsledky dosahované pri plnení aktivít súvisiacich s rozvojom osobnosti, stalo sa tak dňa 05.09.2019, 03.02.2020 a 05.08.2020, jeho správanie po premiestnení sa zhoršilo a počas ostatných dvoch rokov nedosahuje požadovaný vývoj smerujúci k polepšeniu sa. Preto i sťažnostný súd konštatuje, že jeho správanie, pokiaľ dodržiava režim, poriadok, či pokyny príslušníkov, ide naozaj len o prispôsobenie sa vnútornému poriadku vo výkone trestu. So zreteľom na uvedené a vyjadrenie riaditeľa ústavu, že neodporúča podmienkové prepustenie u odsúdeného pre čiastočné splnenie podmienok, sťažnostný súd uzavrel, že zákonom stanovenú podmienku spočívajúcu v polepšení sa, na ktorú možno usudzovať z plnenia povinností a zo správania sa odsúdeného, odsúdený nepreukázal.

Okrem toho správne konajúci súd poukázal i na to, že doterajší spôsob života odsúdeného, ktorý opakovane spáchal trestné činy, nedáva reálny predpoklad, aby v budúcnosti viedol riadny život. Tento záver podporuje jeho nepriaznivá resocializačná prognóza a vysoké riziko recidívy, v dôsledku čoho nie je splnená ani podmienka, že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V tejto súvislosti sťažnostný súd dáva do pozornosti, že účelom trestu je nielen snaha spoločnosti o nápravu odsúdených, ale aj zabrániť páchatelom trestných činov v páchaní ďalšej trestnej činnosti.

Na základe vyššie uvedených zistení a prezentovaných úvah sťažnostný súd uzavrel, že materiálne podmienky na podmienkové prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody neboli splnené, a preto napadnuté uznesenie sťažnostný súd vyhodnotil ako vecne správne a zákonu zodpovedajúce.

To boli dôvody, pre ktoré sťažnostný súd vyhodnotil sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú a ako takú ju postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.